

การบริหารงานของสาขาวิชาดนตรีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
The Administration of Music Program Humanities and Social Sciences
UbonRatchathani Rajabhat University UbonRatchathani Province, Thailand

คชสิทธิ์ เจริญสุข¹ มนัส วัฒนไชยยศ² และอนรรักษ์ บุญแจ³
Kotchasi Charoensuk¹, Manas Watanachaiyot² and Anurak Boonjae³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 10 คนและผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 2 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ การศึกษาเอกสาร ข้อมูลทุติยภูมิและการสัมภาษณ์เชิงลึกวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาโดยการพรรณนาวิเคราะห์ผลการวิจัยพบว่า

1) การบริหารจัดการของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ใช้กระบวนการบริหารงาน POSDCoRB ของ Luther Gulick สภาพวัฒนธรรมองค์การแบบมุ่งความสัมพันธ์ส่งผลให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีความสุข ผู้บริหารตัดสินใจสั่งการได้อย่างมีประสิทธิภาพจัดให้บุคลากรปฏิบัติงานตามความชำนาญงานในสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล เปิดโอกาสให้บุคลากรได้แสดงความคิดเห็น การบริหารงบประมาณมีเหมาะสมตามสถานการณ์ ปัญหาในการบริหารงานคือ งบประมาณสนับสนุนน้อย การแก้ไขปัญหาโดยการวางแผนระยะยาวให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

2) ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการของสาขาวิชาดนตรี ประกอบด้วย (1) ขาดงบประมาณสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีคุณภาพมีราคาแพง (2) มีภาวะการแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เปิดสอนสาขาวิชาดนตรี

คำสำคัญ : การบริหารจัดการสาขาวิชาดนตรี

Abstract

The purposes of this research were to study 1) The administration of Music Program Humanities and Social Sciences UbonRatchathaniRajabhat University. 2) The factors affecting of the administration of Music Program. The tools used to was document study of secondary data and in-depth interviews. Target group 12 was 10 permanent and none permanent instructors of

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

² อาจารย์ ดร. สาขาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

³ อาจารย์ สาขาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

Music Program Humanities and Social Sciences and 2 administrators UbonRatchathaniRajabhat University. Collected data were descriptive administration and the factors affecting of Music Program Humanities and Social Sciences and UbonRatchathaniRajabhat University.

The findings revealed as follows:

1. The administration of Music Program Humanities and Social Sciences UbonRatchathaniRajabhat University situation used POSDCoRBofLuther Gulick. The organization culture on human relationship and job personnel happiness. The administrator were efficiency decision making, set the right man on the right on personnel individual difference, give an opportunity and properly budget. The problem of low budget and setting a long term plan for managing conform to UbonRatchathaniRajabhat University strategic plan.

2. The 2 factors affecting of the administration of Music Program were (1) the budget on learning of expensive material and low budget support form UbonRatchathaniRajabhat University and (2) the condition competition of enter student admit on music program of government and private university.

Keywords : Administration, Music Program

บทนำ

ในปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประเทศไทยจึงได้ริเริ่มกระบวนการวางแผนพัฒนาประเทศแนวทางใหม่ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) นำไปสู่การสร้างภูมิคุ้มกันประเทศให้เข้มแข็งเพื่อเตรียมความพร้อมคนสังคมและระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนาซึ่งต้องอาศัยคนที่มีคุณภาพเพื่อทำให้การพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและการที่คนจะมีคุณภาพได้นั้นต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายด้าน เช่น ด้านการศึกษา ในปัจจุบันประเทศไทยได้มีการจัดการศึกษาตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับปริญญาเอกที่เปิด

สอนในมหาวิทยาลัย การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเป็นการศึกษาหลังระดับมัธยมศึกษา เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์เฉพาะด้าน

ดนตรีนับว่าเป็นภาษาของโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งดนตรีสากล จัดได้ว่าเป็นภาษาที่เป็นสากลของโลกภาษาหนึ่งที่ได้รับความนิยมทั่วโลกทั้งยังจัดได้ว่าเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ดนตรีประเภทนี้มีพัฒนาการมาเป็นเวลานานจนมีรูปแบบแน่นอน มีทฤษฎีที่สามารถเรียนรู้กันได้อย่างเป็นเรื่องเป็นราวจนถึงระดับปริญญาเอก ในด้านการเล่นดนตรี ผู้ศึกษาต้องเอาจริงเอาจังและมีการศึกษาถึงระดับปริญญาเอกได้เช่นกัน ดนตรีประเภทนี้มีความละเอียดอ่อนและต้องการความรู้ ความเข้าใจในอันที่จะเข้าถึงหรือซาบซึ้ง ทั้งนี้เนื่องจากผู้สร้างสรรค์ดนตรีหรือผู้ประพันธ์เพลง (Composer) มีหลักเกณฑ์ในการประพันธ์ ผลงานที่ออกมาจึงมีลักษณะซับซ้อน ลึกซึ้ง ซึ่งผู้ที่มิได้ศึกษาหรือมีพื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบดนตรีพอเพียง อาจไม่รู้สึกลึกถึงความไพเราะเมื่อได้ฟังดนตรีประเภทนี้แต่อย่างใด (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2535, น9)

การเรียนดนตรีจัดได้ว่ามีความสำคัญ เนื่องจากดนตรีเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่มีความเป็นสากล สามารถเข้าใจได้ทั่วโลก นอกจากจะเป็นการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมข้ามชาติหรือต่างภาษาให้มีความเข้าใจร่วมกันแล้ว ดนตรียังมีส่วนช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านสมองของมนุษย์ นอกจากนี้ดนตรียังช่วยผ่อนคลายความเครียดและมีส่วนช่วยในการดำเนินชีวิตของมนุษย์อีกด้วย

ยูคลิรต์ เจตนธรรมจักร ได้กล่าวว่า นักจิตวิทยา Carl E. Seashore ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ทางจิตวิทยาของมหาวิทยาลัยไอโอวา ได้กล่าวไว้ในหนังสือชื่อ “Why We Love Music” ว่าดนตรีช่วยกระตุ้นมนุษย์ได้ทั้งร่างกายและจิตใจไม่เพียงแต่ระบบประสาทส่วนกลางซึ่งทำหน้าที่ควบคุมปฏิกิริยาของกล้ามเนื้อ และหน้าที่ต่างๆ ตามอวัยวะภายในแล้วยังคอยควบคุมระบบประสาทอัตโนมัติอีกด้วย การทดลองปรากฏการณ์ว่าเสียงดนตรีมีผลต่อระบบการหมุนเวียนของเลือด การย่อยความหิวกระหาย เสียงดนตรีเช่น เสียงทรัมเป็ตและไวโอลินจะกระตุ้นได้ทั้งร่างกายและอารมณ์อย่างดียิ่ง (ยูคลิรต์เจตนธรรมจักร, 2537)

มาซารุ อิบูกะ ผู้เขียนเรื่องร่อให้ถึงอนุบาลก็สายเสียแล้วได้กล่าวไว้ว่า การเรียนไวโอลินช่วยพัฒนาสมาธิและการเป็นผู้นำทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์หากเชลสมองไม่ได้รับการกระตุ้นตั้งแต่วัยเด็ก เชลสมองจะไม่แตกกิ่งก้านสาขาทำให้เงาเชลเรียนช้าเฉื่อยชาไร้เหตุผล ในทางตรงกันข้ามหากเชลสมองได้รับการกระตุ้นตั้งแต่แรกเกิด จะทำให้เชลสมองแตกกิ่งก้านสาขามีผลทำให้ฉลาด เรียนรู้ได้ง่าย ว่องไวและเข้าใจเหตุผลได้ดี (ธีระสุมิตรและพรอนงค์ นิยมกล้า, 2519) เสียงดนตรีนั้นถือได้ว่าเป็นภาษาแห่งอารมณ์หรือตัวแทนทางสัญลักษณ์ของอารมณ์มนุษย์ ซึ่งมีความหลากหลายในภาวะสถานการณ์ต่างกันไป บางคนชอบสนุก บางคนเศร้า เสียใจ กลัว โกรธ วังเวงหาหวานอน ฯลฯ อารมณ์ดังกล่าวนี้เองที่คีตกวีหรือนักแต่งเพลงได้พยายามกระตุ้นออกมาจากประสบการณ์ของตัวเองบันดาลออกมาให้พวกเราได้

ฟัง สุกรี เจริญสุข ได้กล่าวถึงดนตรีไว้ว่า เรียนดนตรีเพื่อพัฒนาคุณภาพคนแล้วคนจะออกไปพัฒนาชาติ ดังนั้นโรงเรียนดนตรีจึงเป็นสถาบันแห่งหนึ่งที่มีส่วนช่วยพัฒนาคุณภาพของคนและของชาติ การเรียนดนตรีช่วยพัฒนาจิตใจของผู้เล่น อีกทั้งเป็นการฝึกความอดทนและฝึกสมาธิเบื้องต้น (สุกรี เจริญสุข, 2545)

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีเป็นหนึ่งในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีหลักสูตรเปิดสอนในหลายสาขาวิชา เพื่อให้เหมาะสมกับความสนใจ ความถนัดและตามความต้องการของผู้เรียน สาขาวิชาดนตรีเป็นสาขาวิชาหนึ่งที่ได้ถูกบรรจุเป็นสาขาวิชาเอกในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีแรกเริ่มเป็นเพียงหมวดวิชาหนึ่งที่รวมวิชาดนตรีและวิชานาฏศิลป์ เข้าไว้ด้วยกัน โดยใช้ชื่อว่า “หมวดวิชาดนตรี-นาฏศิลป์” สังกัดคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ต่อมาในปี พ.ศ. 2521 จึงได้แยกเป็น “ภาควิชาดนตรีศึกษา” จนกระทั่งในปีการศึกษา 2527 ได้ดำเนินการเปิดสอนในหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษาแขนงวิชาดนตรีศึกษาขึ้นครั้งแรก

ในระยะต่อมาได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนหลักสูตรดนตรี สาขาศิลปศาสตร์เพิ่มขึ้น “ภาควิชาดนตรีศึกษา” จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น “ภาควิชาดนตรี” และได้ดำเนินการเปิดสอนในหลักสูตรดนตรี สาขาการศึกษาและสาขาศิลปศาสตร์ ระดับอนุปริญญา และปริญญาตรีขึ้นโดยรับนักศึกษาเข้าศึกษาทั้งภาคปกติ, ภาค กศ.อศ. และภาค กศ.บป. (เสาร์- อาทิตย์) เมื่อมีพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2538 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2542 ในเรื่องการแบ่งส่วนราชการของสถาบันราชภัฏ โดยให้มีการยุบภาควิชาเพื่อเปลี่ยนการบริหารเป็นแบบสาขาวิชา ดังนั้นภาควิชาดนตรีจึงเปลี่ยนเป็น “สาขาวิชาดนตรี” จนถึงปัจจุบันโดยบริหารงานภายใต้สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

หลักสูตรดนตรีเป็นลักษณะวิชาเฉพาะสาขาหนึ่ง ซึ่งโดยทั่วไปจัดเป็นกลุ่มวิชาต่างๆ เช่น กลุ่มวิชาทฤษฎี ประกอบไปด้วย ทฤษฎีดนตรี ประวัติดนตรี

ดนตรีศึกษาและการประพันธ์เพลง เป็นต้น กลุ่มวิชาปฏิบัติ โดยมีเครื่องมือที่ผู้เรียนเลือกเรียนเช่น กีตาร์ เปียโน เครื่องเป่าทองเหลือง เครื่องเป่าลมไม้ โดยบุคลากรผู้สอนของสาขาวิชาดนตรีในมหาวิทยาลัยก็ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญ ซึ่งในปัจจุบันยังมีผู้เชี่ยวชาญอยู่เป็นจำนวนน้อย แต่ความต้องการบุคลากรในสาขาวิชานี้มีเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังต้องมีการบริหารจัดการภายในสาขาวิชาที่มีประสิทธิภาพ

วิชาดนตรีเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ การจัดการเรียนการสอนและคุณภาพของการศึกษาของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ขึ้นอยู่กับบุคลากรผู้สอนและการบริหารงานของสาขาโดยบุคลากรผู้สอนต้องมีความรอบรู้ทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติทางด้านดนตรี เพราะสาขาวิชาดนตรีสากลเป็นสาขาวิชาเฉพาะจึงต้องการบุคลากรผู้สอนและการบริหารงานที่มีคุณภาพ เนื่องจาก “...การถ่ายทอดวิทยาการระดับสูงเป็นศาสตร์ที่สำคัญสำหรับคณาจารย์ที่รับผิดชอบต่อการให้การศึกษาในศาสตร์ต่างๆ ในระดับมหาวิทยาลัย...” (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2544, น.4) นอกจากนี้บุคลากรผู้สอนจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีคุณวุฒิเป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษาของสาขาวิชาดนตรีในระดับมหาวิทยาลัย ดังนั้นคุณภาพบุคลากรผู้สอนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งและนอกจากความรู้ความสามารถแล้วยังต้องมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานอีกด้วย การที่จะทำให้บุคลากรสาขาวิชาดนตรีมีคุณภาพได้นั้นขึ้นอยู่กับการบริหารงานของสาขาวิชา ดังที่ สุกีร์ เจริญสุข (2545, ออนไลน์) กล่าวสรุปถึงปัญหาด้านบุคลากรสาขาวิชาดนตรีในระดับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยซึ่งรวมถึงบุคลากรสาขาวิชาดนตรีสากลในมหาวิทยาลัยไว้ว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากผู้บริหารขาดวิสัยทัศน์ บุคลากรมีการลาออก บางแห่งขาดแคลนบุคลากรผู้สอน และปัญหาในการทำงานของบุคลากร

การบริหารจัดการถือเป็นหัวใจสำคัญ เพราะคนเป็นกลไกหลักที่จะผลักดันให้งานสำเร็จลุล่วง หากเกิดปัญหาย่อมทำให้การทำงานไม่บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารจัดการของสาขาวิชาดนตรีในมหาวิทยาลัยนั้น ผู้บริหารควรให้ความสนใจและสนับสนุนให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามกระบวนการบริหารงาน

สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จัดได้ว่าเป็นอีกหนึ่งหน่วยงานที่ประสบปัญหาในการบริหารงานเหมือนสาขาวิชาดนตรีในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งทางด้านงบประมาณ บุคลากร อีกทั้งทางมหาวิทยาลัยก็ยังไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร แต่ทางสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ก็ยังสามารถบริหารงานจนผ่านพ้นปัญหาดังกล่าวมาได้จนถึงปัจจุบัน และยังจัดได้ว่าเป็นสถาบันการศึกษาที่มีนักศึกษาเลือกเข้าไปศึกษาต่อในสาขาวิชาดนตรีมากเป็นอันดับต้นๆ ในภูมิภาค สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีจึงเป็นสาขาวิชาที่น่าสนใจ ซึ่งมีการบริหารจัดการในรูปแบบของตนเองโดยเน้นการจัดการผลงานให้มีความโดดเด่นไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียนการสอน การออกแสดงดนตรี การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการแสดง

สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีจึงจำเป็นต้องมีการบริหารงานที่มีคุณภาพและมีความเหมาะสม ทั้งการบริหารงานและการจัดการของสาขาวิชาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่ามีการบริหารงานอย่างไรให้ประสบความสำเร็จจนมีชื่อเสียงและมีระบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพแห่งหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีผู้วิจัยได้ศึกษาในขอบเขตดังต่อไปนี้

ตัวแปรต้น คือ

1. สภาพปัจจุบันของการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยใช้เกณฑ์กระบวนการบริหารงาน POSDCoRB ของ Luther Gulick (Gulick and Urwick, 1973) ในประเด็นดังนี้
 - P- Planning หมายถึง การวางแผน
 - O-Organizing หมายถึง การจัดองค์การ
 - S-Staffing หมายถึง การบริหารงานบุคคล
 - D-Directing หมายถึง การอำนวยการ
 - Co- Coordinating หมายถึง การประสานงาน
 - R- Reporting หมายถึง การรายงาน
 - B- Budgeting หมายถึง งบประมาณ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- ตัวแปรตาม คือ การบริหารงานของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ (Quantitative research) กลุ่มเป้าหมาย (Target group) จำนวน 12 คน คือ อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 10 คนและผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 2 คน ในปีการศึกษา 2557

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่องการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีครั้งนี้คือ การศึกษาเอกสาร (Document study) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth interview) วิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหา (Content Analysis Method) โดยการพรรณนาวิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่องการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร (Document study) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) จัดการสนทนาระหว่างผู้วิจัยและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลตามแนวคำถามในการสัมภาษณ์ โดยเป็นการสนทนาแบบมีจุดมุ่งหมาย คือ เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลทั่วไปในการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยเป็นการสนทนาที่มีความยืดหยุ่น เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมสนทนาได้มีโอกาสซักถามขยายความเพิ่มเติมได้ในบรรยากาศที่เป็นกันเอง ใช้การจดบันทึกประเด็นสำคัญและการบันทึกเทปในขณะสนทนา การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth interviews) ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ คณบดี รองคณบดี ประธานสาขาวิชาดนตรี ตามประเด็นคำถามในแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้การจดบันทึกประเด็นสำคัญและการบันทึกเทปในขณะสนทนาและนำข้อมูลที่ได้อธิบายเรียง วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตีความ และสรุปผลการศึกษาตามแนวคำถามการสนทนากลุ่ม

และแบบสัมภาษณ์เจาะลึกตามกรอบแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Method) จากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. การจัดหมวดหมู่ นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาเรียบเรียงจัดกลุ่มตามประเด็นในเครื่องมือและตีความข้อมูลตามกรอบแนวคิดเอกสารที่เกี่ยวข้อง วิธีการศึกษา ขอบเขตการวิจัย วัตถุประสงค์และข้อค้นพบที่สำคัญเกี่ยวกับสภาพและแนวทางในการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

2. หาความสัมพันธ์ของข้อมูลโดยใช้แนวคิดในเรื่องกระบวนการในการบริหารองค์การตามทฤษฎี POSDCoRB Model เป็นแนวทางในการวิเคราะห์เนื้อหา

3. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการของของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีแล้วนำมาวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งสุดท้าย นำข้อมูลที่ผ่านกระบวนการตรวจสอบมาสรุปและอภิปรายผลให้เห็นสภาพการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยอธิบายในลักษณะขององค์รวม (Holistic View) คือ มองอย่างรอบด้านและมองอย่างมีสัมพันธ์กันทุกมิติทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมการทำงาน ระเบียบหลักการบริหาร ว่ามีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างไร

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีครั้งนี้ผลการวิจัยมีดังนี้

1. สภาพการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีตามหลัก POSDCoRB ซึ่งประกอบไปด้วยการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดการเกี่ยวกับตัวบุคคลในองค์การ (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และงบประมาณ (Budgeting) โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ได้ดังนี้

1.1 การวางแผน (Planning) สาขาวิชาดนตรีฯ ได้มีการวางแผนโดยอ้างอิงจากความเชื่อมโยงของวิสัยทัศน์ พันธกิจและประเด็นยุทธศาสตร์ของสาขาวิชา คณะและมหาวิทยาลัย มีการบริหารจัดการครุภัณฑ์ดนตรีและครุภัณฑ์สนับสนุนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยจะมีการประชุมร่วมกันเพื่อจัดทำแผนการใช้ครุภัณฑ์

1.2 การจัดองค์การ (Organizing) สาขาวิชาดนตรีฯ จัดระบบความสัมพันธ์ระหว่างส่วนงานต่างๆ และบุคคลหน่วยงาน โดยกำหนดภารกิจ อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบให้ชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจขององค์การบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารงานของสาขาวิชาดนตรีฯ ได้จัดการบริหารตามโครงสร้างแบบองค์การตามหน้าที่การงาน (Functional Organization Structure) ส่งเสริมสัมพันธ์ภาพร่วมกัน เช่น การรับประทานอาหารร่วมกัน จัดโต๊ะอาหาร ที่ทำครัวไว้ในบริเวณสาขาวิชา การปฐกฐาหรือเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนตามอัธยาศัยซึ่งถือเป็นการประชุมย่อยประจำแต่ละวัน เป็นวัฒนธรรมองค์การแบบครอบครัวในรูปแบบของสาขาวิชาดนตรี (Family life style of Music Program)

1.3 การบริหารงานบุคคล (Staffing) การวางแผนกำลังคนของสาขาวิชาดนตรีได้

ให้ความสำคัญต่อการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานและการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้มีทรัพยากรบุคคลทำงานในตำแหน่งต่างๆ สมดุลกับปริมาณงานที่ต้องการ ซึ่งมีการวางแผนกำลังคนและวิธีการสรรหา ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ปัจจุบันมีบุคลากรสายวิชาการปฏิบัติงานสอน รวมทั้งสิ้น 8 คน และอาจารย์พิเศษ 2 คน รวม 10 คน มีจำนวนนักศึกษาทั้ง 4 ชั้นปี จำนวน 223 คน เมื่อเทียบสัดส่วนนักศึกษาแบบเต็มเวลา 25 คน ต่ออาจารย์ผู้สอน 1 คนตามเกณฑ์ของ สกอ. เรื่องจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำพบว่ามีอัตรากำลังคนอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมกับสัดส่วนของงาน อันเป็นผลมาจากการวางแผนการบริหารงานบุคคลอย่างเป็นขั้นตอน อีกทั้งมีความสอดคล้องกันกับข้อบังคับและนโยบายของมหาวิทยาลัย ส่งผลให้การบริหารงานบุคคลในสาขาวิชาดนตรีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 การอำนวยการ (Directing) เป็นการสั่งการ มอบหมายภารกิจ กำหนดให้บุคลากรทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับ อาจมีการกระจายอำนาจหรือรวมอำนาจในการตัดสินใจ และมีการจูงใจบุคลากร การสั่งการตามสายการบังคับบัญชา โดยคณะเรียกประชุมประธานสาขาวิชาและกำหนดนโยบาย แผนการปฏิบัติงานจากผู้บริหารระดับสูง การควบคุมประธานสาขาจะเป็นผู้มอบหมายหน้าที่ให้ผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนตามความถนัด โดยกำหนดเป็นกรอบกว้างๆ ว่าจะต้องทำอะไร อย่างไร มีระยะเวลาเท่าไรโดยจะมีการสอบถามความคืบหน้าของงานที่ได้มอบหมายให้บุคลากรปฏิบัติเป็นระยะๆ เพื่อให้งานตรงกับเป้าหมายที่วางเอาไว้ มีการกระจายอำนาจโดยได้เปิดโอกาสให้บุคลากรในสาขาวิชาได้แสดงความคิดเห็นอย่างเป็นประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้บุคลากรทดลองแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยตนเองโดยประธานสาขาจะเป็นผู้คอยให้คำปรึกษาแนะนำ

1.5 การประสานงาน (Coordinating) ให้ส่วนต่างๆ ของกระบวนการทำงานมีความต่อเนื่องกัน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและราบรื่น การประสานงานภายในสาขาวิชาเมื่อได้รับคำสั่งหรือนโยบายมาจากทางคณะโดยตรงเป็นบันทึกในการสื่อสารสั่งการ ถ้าไม่เป็นการสื่อสารแบบแนวดิ่ง (Vertical Communication) โดยในสาขาวิชาจะมีผู้รับผิดชอบที่รู้การปฏิบัติงานประสานงานกับผู้บังคับบัญชาระดับคณะได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะเป็นการป้องกันผลกระทบจากการไปประสานงานกันเองหลายฝ่ายจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะของงานไป

1.6 การรายงาน (Reporting) เมื่อสิ้นสุดแผนงาน เป็นการรวบรวมผลการดำเนินงานทั้งหมด สรุปเป็นรายงานผลการดำเนินงานเพื่อการตรวจสอบ การรายงานในลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการรายงานผลไปที่คณะ ตามระเบียบของมหาวิทยาลัยโดยเป็นการรายงานด้วยการทำหนังสือบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านขั้นตอนกระบวนการต่างๆ ในระบบโครงสร้างการบริหารงานตามลำดับ โดยเลขานุการ หรือบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่เป็นเจ้าของเรื่องจะทำการบันทึกรายงานตามแบบฟอร์มที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนด จากนั้นจึงเสนอผ่านความเห็นชอบจากประธานสาขา แล้วสาขาวิชาจะทำการเสนอต่อคณะและมหาวิทยาลัยตามลำดับ เช่นการรายงานประจำปีตามระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา ตามแนวทางปฏิบัติในการกำกับและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับกรอบแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 และสามารถรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร อย่างมีประสิทธิภาพ ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ สกอ. กำหนด โดยคณะรวบรวมผลการประเมินในระดับหลักสูตร มาเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับ คณะวิชา ผ่านระบบ CHE QA Online ของ สกอ. ในการจัดทำรายงานการประเมิน

ตนเอง (SAR) ของสาขาวิชาดนตรีฯ มีการกำหนดให้วิเคราะห์สถานภาพของตนเอง โดยเขียนเป็นโครงร่างองค์การ (Organization Profile: OP)

1.7 งบประมาณ (Budgeting) ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการบริหาร การดำเนินงานต้องอาศัยเงินงบประมาณ ซึ่งมีผลต่อสภาพการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรี โดยงบประมาณที่ใช้สำหรับการบริหารงานได้มาจาก 3 ส่วน ได้แก่ 1) งบประมาณมาจากการสนับสนุนจากรัฐบาล 2) งบประมาณบำรุงการศึกษา (บกศ.) ได้มาจากค่าลงทะเบียนเรียนของนักศึกษา ซึ่งทางมหาวิทยาลัยจะจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ให้ตามจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนของแต่ละคณะ โดยคณะก็จะหักเงินดังกล่าวไว้อีก 20% เพื่อใช้ในการบริหารงานของคณะและ 3) งบประมาณบำรุงสาขาวิชา งบประมาณได้มาจากการลงทะเบียนของนักศึกษา ได้รับการจัดสรรลงมาที่สาขาวิชาดนตรีโดยตรง การบริหารจัดการในส่วนของงบประมาณยังมีปัญหา เพราะได้รับการจัดสรรอย่างจำกัด เนื่องจากการเรียนการสอนในสาขาวิชาดนตรีจำเป็นต้องใช้งบลงทุนสูง ครุภัณฑ์ดนตรีและครุภัณฑ์สนับสนุนการเรียนการสอนที่มีคุณภาพเหมาะกับการเรียนในระดับอุดมศึกษามีราคาสูง อีกทั้งยังมีปัญหาในเรื่องของการทำความเข้าใจกับผู้บริหาร เช่น เมื่อสาขา กำหนดรายละเอียดและราคาในการจัดซื้อไปแล้ว แต่เมื่อได้รับการอนุมัติทางคณะก็จะแจ้งให้ทางสาขาปรับแก้ราคาลงอีก ซึ่งผู้บริหารอาจมองว่าไม่จำเป็นต้องจัดซื้อในราคาสูง เป็นการสิ้นเปลือง แต่ในมุมมองของสาขามักจะไม่เห็นด้วยเนื่องจากถ้าจัดซื้อในราคาถูกลงก็มักจะได้ครุภัณฑ์คุณภาพต่ำตามราคาที่จัดซื้อ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการของสาขาวิชาดนตรีประกอบด้วย 2 ปัจจัยคือ 1) งบประมาณที่ใช้ในการเรียนการสอนคือวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับเครื่องดนตรีและเทคโนโลยีดนตรีที่มีคุณภาพมีราคาสูงและมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีให้

งบประมาณต่ำ 2) มีภาวะการแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เปิดสอนสาขาวิชาดนตรีซึ่งแต่ละมหาวิทยาลัยจะมีวิธีการรับนักศึกษาที่หลากหลายเพื่อให้ได้จำนวนนักศึกษามากขึ้น ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อจำนวนนักศึกษาที่จะเข้ามาศึกษาสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีในอนาคต

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีครั้งนี้ ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. การศึกษาการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีใช้กระบวนการบริหารงาน POSDCoRB ของ Luther Gulick (Gulick and Urwick, 1973) สภาพวัฒนธรรมองค์การแบบมุ่งความสัมพันธ์บุคลากรมีความสัมพันธ์กันที่ติดกัน ส่งผลให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีความสุข ผู้บริหารตัดสินใจสั่งการได้อย่างมีประสิทธิภาพจัดให้บุคลากรปฏิบัติงานตามความชำนาญงานในสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล เปิดโอกาสให้บุคลากรได้แสดงความคิดเห็น สอดคล้องตามแนวคิดของ Taylor ซึ่งมีแนวคิดว่าคนงานแต่ละคนเปรียบเสมือนเครื่องมือที่สามารถจะปรับปรุงเพื่อผลผลิตขององค์การได้ โดยตั้งสมมุติฐานว่า การทำงานจะให้ประสิทธิภาพสูงที่สุดนั้นมีวิธีเดียวที่ดีที่สุด (The One Best Way) ซึ่งองค์การจะมีประสิทธิภาพสูงที่สุดนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 3 ปัจจัย คือ 1) การเลือกคนงานที่มีความสามารถสูงสุด (Selection) 2) การฝึกอบรมให้คนงานทำงานอย่างถูกวิธี (Training) และ 3) การหาสิ่งจูงใจให้เกิดกำลังใจในการทำงาน (Motivation) มุ่งเน้นในเรื่องค่าตอบแทนเป็นหลัก (พยอม วงศ์สารศรี, 2531) การบริหารงบประมาณมีเหมาะสมตามสถานการณ์ สอดคล้องกับหลักการบริหารตามสถานการณ์ องค์การเป็นระบบซึ่งส่วนประกอบต่างๆ มีความสัมพันธ์กัน การออกแบบ

องค์การโดยใช้หลักการแบ่งงานและรวมงานเข้าด้วยกัน (Differentiating and Intergrating) จะถูกกำหนดขึ้นมาโดยพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในองค์การเพื่อค้นหาสิ่งที่เหมาะสมที่สุดสำหรับองค์การ (นิตยา เงินประเสริฐศรี, 2540)

2. จากการศึกษาการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis) พบว่า สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จัดว่าอยู่ในสถานการณ์ของ จุดแข็ง – โอกาส ผู้บริหารขององค์การควรกำหนดกลยุทธ์ในเชิงรุก (Aggressive – strategy) เพื่อดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาเสริมสร้างและปรับใช้ให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการบริหารจัดการของสาขาวิชาดนตรีประกอบด้วย 2 ปัจจัย คืองบประมาณวัสดุอุปกรณ์ที่ราคาสูง เนื่องจากการเรียนการสอนในสาขาวิชาดนตรีจำเป็นต้องใช้เครื่องดนตรีและเทคโนโลยีดนตรีที่มีคุณภาพ ทำให้ต้นทุนในการเรียนการสอนนั้นสูงตามไปด้วย ซึ่งทางมหาวิทยาลัยยังให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณอยู่ในวงจำกัด ซึ่ง INPUT คือทรัพยากรทางการบริหาร (Management resources) อันได้แก่ 4 M's ประกอบด้วยดังนี้คือ คน (Man), เงิน (Money), วัสดุดิบ (Material) และวิธีการ/จัดการ (Method/Management) ถูกนำเข้าไปในระบบเพื่อการประมวลผลหรือการบริการที่เติบโตและพัฒนาก้าวหน้า (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2545) และปัจจัยการแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่นๆทั้งนี้เพราะว่ามหาวิทยาลัยที่เปิดการเรียนการสอนในสาขาวิชาดนตรีในแบบเดียวกันและรวมทั้งสถาบันดนตรีของเอกชนในรูปแบบต่างๆ จะมีการแข่งขันกันเพื่อรับผู้เรียน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อจำนวนผู้ที่จะเข้ามาเรียน และจะส่งผลต่อเนื่องสู่ปัญหาต่อไปอีกด้วย ทั้งนี้สาขาวิชาดนตรีต้องวางแผนในการรับนักศึกษาใหม่ ปีการศึกษา

2558 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 สอดคล้องกับ Maurice, W.C. (1993) เป็นหลักการว่ากระบวนการจัดการในการวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดหน้าที่การทำงานที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การโดยกำหนดว่าจะดำเนินการอย่างไรและดำเนินการเมื่อไรเพื่อให้ความสำเร็จตามแผนที่วางไว้การวางแผนต้องควบคุมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และการวางแผนและการจัดการองค์การนี้จัดได้ว่าอยู่ในส่วนของการคิดซึ่งเป็นนามธรรมเพื่อให้ส่วนการคิดนี้นำไปสู่การกระทำที่สำเร็จเป็นรูปธรรมจะต้องอาศัยสมาชิกในองค์การซึ่งหมายถึงตนเองและผู้อื่นร่วมกันทำงานและเพื่อให้สมาชิกสามารถทำงานได้ตามความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่และบรรลุวัตถุประสงค์จะต้องอาศัยกิจกรรมในลำดับต่อไปนี้เรียกว่าการขึ้นนำและสอดคล้องกับกระบวนการทำงานกับคนและโดยอาศัยคนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป แยกสาระออกเป็น 5 ลักษณะ คือ 1) การบริหารเป็นการทำงานกับคนและโดยอาศัยคน 2) การบริหารทำให้งานบรรลุเป้าหมายขององค์การ 3) การบริหารทำให้เกิดความสมดุลของประสิทธิภาพและประสิทธิผล 4) การบริหารเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและ 5) การบริหารต้องเผชิญกับสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป (เสนาดิยาวีร์, 2544)

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. ควรมีการวิจัยสภาพและปัญหาการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรีสากลในด้านอื่นๆ เช่น การวางแผนบริหารงานบุคคลการบริหารงานวิชาการ และการบริหารงบประมาณ
2. ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรี ระหว่างสถาบันการศึกษาของรัฐและสถาบันการศึกษาของเอกชน

3. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของบุคลากรในสาขาวิชาดนตรีต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัย
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยสภาพและปัญหาการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรีสากลในด้านอื่นๆ เช่นการวางแผนบริหารงานบุคคลการบริหารงานวิชาการและการบริหารงบประมาณ

2. ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการบริหารงานของสาขาวิชาดนตรี ระหว่างสถาบันการศึกษาของรัฐและสถาบันการศึกษาของเอกชน

3. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของบุคลากรในสาขาวิชาดนตรีต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัย

เอกสารอ้างอิง

- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2535). **สังคตินิยม: ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระ สุมิตรและอนงค์ นิยมกล้า. (2519). **รอให้ถึงอนุบาลก็สายเสียแล้ว**. พิมพ์ครั้งที่ 44. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.
- นิตยา เงินประเสริฐศรี. (2540). **ทฤษฎีองค์การแนวการศึกษาเชิงบูรณาการ**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2545). **การบริหารทรัพยากรมนุษย์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุภา.
- ยุคลรัตน์ เจตนาธรรมจักร. (2537). **กลยุทธ์ของการสร้างภาพลักษณ์นักร้องไทยสังกัดคีตาเรคคอร์ดส จำกัด ในช่วงระยะ พ.ศ. 2531-2534**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). **การวิจัยธุรกิจ**. กรุงเทพฯ : ไทมอนด์ อิน บิซิเนสเวิร์ด.

สุกรี เจริญสุข. (2545). **เล่าเรื่องดนตรีที่มหาวิทยาลัยมหิดล**. สืบค้น เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2558 จาก Available:<http://www.musicmu.com/journal/may2002/musicmu>.

เสนาะ ดิยาวี. (2537). **การบริหารงานบุคคล**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Gulick, L., & Urwick, L. (1973). **Notes on the Theory of Organization**. New York: Macmillan.

Maurice, W.C. (1993). **The theory and Practice of Personnel Management**. Oxford : Butterworth Heinemann Ltd.